

ХРАМ БОЖИЙ ЛЮДСЬКИМИ РУКАМИ

Ті, хто їхав по дубенській об'їзній дорозі в сонячну погоду, не могли не помітити, як з боку Млинова жовтогарячим сяйвом щось виблискує на горизонті. Це блищать куполи Свято-Михайлівського храму, що став однією з окрас району і селища зокрема.

У далеких 90-х роках минулого століття, коли окраїни райцентру почали розбудовуватися, виникла потреба збудувати новий духовний осередок, тим паче, що пам'ятка архітектури — Свято-Покровська церква — не вміщає великої кількості прихожан, потребує реставрації тощо. Ініціатором ідеї побудови Свято-Михайлівського храму став благочинний УПЦ КП Василь Ліщук. А місце розташування храму Божого запропонував тоді голова колгоспу «Правда» Анатолій Харитонюк. Відтак і землю виділили колгоспну. Оскільки престольний празник у мікрорайоні Слобода 21 листопада — на Михайла, церкву назвали Свято-Михайлівською. Проект будівлі розробили рівненські архітектори за індивідуальним замовленням, причому, безкоштовно. За словами отця Василя, це стиль українського барокко, в свій час подібне будовав Іван Мазепа. Висота споруди разом із хрестом сягає 50-и метрів. Це найвища, найбільша і найкраща церква в районі.

Можна лишень уявити, скільки матеріалів, коштів і людської праці вкладено у таку велетенську споруду. Однієї цегли пішло 1 млн. 100 тис. штук. А цементу, піску, щебеню, інших необхідних складових. За підрахунками, з початку будівництва витрачено кілька мільйонів гривень. Щоб довести все до завершення теж треба не менше. Та найголовніше, мабуть, у тому, що храм будується виключно на кошти громади, парафіян. У свій час левову частку допомоги надали Анатолій Харитонюк, депутати Верховної Ради України Віталій Цехмістренко і Микола Поровський, Дубенський цукровий завод на чолі з Богданом Корилкевичем, начальник Млинівського відділення ДАІ Петро Луцюк, голова колгоспу в Демидівці, а згодом голова Дубенської райдержадміністрації Аркадій Ревенко, Млинівська селищна рада. Та й нині не відмовляють керівники організацій і установ, до яких звертаються по допомогу. Хто транспорт надає, хто ліс, людей, будівельні матеріали. Це і «Райавтодор», МК ШБД-10, ДП «Млинівлісгосп», районний центр зайнятості. Отож з року в рік будова стає ошатнішою, перетворюється на справжній витвір архітектури.

Зараз будівельними роботами керує і займається Тарас Варварук. Свято-Михайлівський собор — це його парафія. Указом Владики Євсевія, митрополита Рівненського і Острозького його призначено настоятелем храму в мікрорайоні Слобода. Під час розмови отець Тарас повідомив, що на Михайла відбудеться освячення церкви. Та й нині у святому місці щонеділі служаться так звані обітници. І хоч всередині будівлі ще майже нічого немає, люди йдуть на службу. А ще допомагають, хто чим і як може. Скажімо, приватний підприємець Сергій Мервінський пообіцяв виготовити кілька вікон, райдержадміністрація — вхідні двері, а одна жіночка вже вишила і подарувала ризи. Група парафіян із Млинова збирає кошти по селах району. Найближчим часом, за словами отця Тараса, з'являться іконостас, семеро дверей, сходи, баяси на балконах, вітвар. Із часом планується зробити й опалення, адже підлога у храмі бетонна. Майже усі будівельно-ремонтні роботи виконуються силами і руками групи священників з усього району. Серед них — Роман Войтович, Ігор Новосад, Ігор Дідух, Іван Липка, Володимир Левандовський, отець Ростислав із Надчиць та чимало інших молодих людей.

Щоб довести Свято-Михайлівський храм до належного вигляду, безперечно, грошей громади не вистачить. На державні кошти, як зазначив благочинний, сподіватися не доводиться. Тому віриться, що знайдуться спонсори, благодійники, добровольці, одне слово, люди із Богом у серці і вірою в душі.

Ольга РАЙКО.